

много сполучливи и той се увеличаваше сѣ повече и повече въ тѣхъ. Но тукъ стана и едно нещастие. Когато се движеше влакътъ, вагонътъ, въ който бѣше лабораторията на Алва, се силно тласна и падналото на пода шише съ фосфоръ се счупи. Фосфорътъ се запали и огънятъ почна бързо да се разпространява. Кондукторътъ пристигна на време и угаси пожара, като същевременно изхвърли скъпоценното имущество на Алва изъ вагона, а самия него наби тъй жестоко, че го направи да оглушее за цѣлъ животъ. На най-близката гара Алва излѣзе заедно съ Джемсъ и почна да събира разхвърленитѣ край линията части отъ печатницата, книгитѣ и химическитѣ апарати. Но отъ тази случка Алва не изгуби куражъ. Той си уреди нова печатница, сега вече въ зимника на бащината си къща и пакъ почна да издава вестникъ. И този вестникъ трѣгна добре. Но и тука го очакваше несполука. Въ единъ отъ броеветѣ той изруга единъ мошеникъ. Този го срещна веднажъ край рѣката, хвана го безъ много приказки и го блъсна въ рѣката. Тогава той бѣше 15 годишенъ момъкъ и знаеше да плава; това му помогна да стигне благополучно на отсрещния брѣгъ. За негово щастие цѣлата история се свърши съ това, че той глътна малко вода. Следъ тая неочаквана баня Едисонъ се убеди, че да си играешъ съ вестникъ е толкова опасно, колкото и да играешъ съ фосфоръ. Химическитѣ опити го изложиха на единъ пожаръ, а вестникарскитѣ опити завършиха съ неочаквана баня. И той реши да си избере по-сериозно занятие, което да не го излага на толкова неприятности. (Следва)

---